

Chủ nhật 29 năm C

LC: 18, 1-8

Thơ: Thế Tuyên

Nhạc: Quang Hoài

Trong thành có một quan tòa. Ngang tàng khinh để chơi trò ngâm tằm.

Đơn từ tới tấp như dôm. Mặc kệ! giả diếc, rác rơm là gì!

Có bà góa phụ gan lì. Ngày ngày kêu cứu, quan thì phải nghe.

Không sao giả diếc tai che. Nhức đầu nhức óc, ngủ nghe quấy rầy. Dừng

chuyện, Thầy dạy như vậy: Thiên Chúa là Đấng cao dày tình thương.

Không giống quan án bắt lương. Nhưng nghe từng nỗi tang

thương cuộc đời. Chúa là Cha ngự trên trời. Từ

tâm, nhạy cảm, nghe lời cầu xin. Đến với Chúa cả niềm tin. Trông cậy phó

thác là linh dược thân. A men.